

vil være efter 2007. Det er jo en kendsgerning med det udspil, der ligger fra regeringen, så regeringen vil altså hellere gamble med den usikkerhed, som er noget af det værste, virksomhederne kan komme ud for, end at tage en forhandling med oppositionen om, hvordan vi kan tilrettelægge et langsigtet flow, der ender med, at vi opfylder klimamålsætningen. Det har ministeren jo sagt vi skal.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jamen så er vi jo tilbage i diskussionen om, hvad der skal ske efterfølgende. Men vi må altså bruge de år til at få kvotesystemet til at virke.

Jeg tror nok, jeg kender svaret, hvis man spørger de virksomheder, som jeg har nævnt i dag, og som beskæftiger ganske almindelige mennesker i blå kedeldragter, om deres holdning: Foretrækker I den borgerlige regering, der sikrer nogle forhold, så I stadig kan producere og eksportere og skabe nye arbejdspladser, eller foretrækker I det, vi hører om, at andre vil tage endnu flere hårde tiltag i brug?

Regeringen vil altid være åben for dialog på dette område, men jeg mener som sagt, at det fremsatte forslag er udtryk for en balance mellem beskæftigelse og miljø.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Op gennem 1990'erne - jeg nævnte det også i min ordførertale - skal jeg love for, at den daværende regering fik hug for de omkostninger, vi påførte erhvervslivet, men jeg vil godt lige citere OECD's konklusion på den politik, der blev ført op gennem 1990'erne:

»Der er intet, der tyder på, at de danske tiltag og udgifter på miljøområdet til dato har haft en negativ indvirkning på landets økonomi, vækst og den internationale konkurrenceevne. Tværtimod er miljøbeskyttelsen blevet et vigtigt salgsargument for den danske industri.«

Se, det var konklusionen over den forfærdelige politik, som SR-regeringen førte op gennem 1990'erne, og mit spørgsmål er selvfølgelig: Hvad har ændret sig afgørende fra dengang til nu?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu er der jo forskel på at føre erhvervs politik i opgangstider og føre erhvervs politik på et tidspunkt, hvor hjulene i dansk industri og industri i den vestlige verden er lidt i slæbe gear. Vi har oplevet, at it-boblen brast i 2000, vi har oplevet SARS, vi har oplevet Irak, og vi har oplevet mange andre ting, bl.a. 11. september, der har betydet, at produktionen i USA og Europa er gået ned.

Jeg glæder mig over, at analyser i World Economic Forum viser, at i denne regerings levetid har Danmark faktisk forbedret konkurrencekraften, og sådan skal det også gerne være i fremtiden, så vi kan skabe nye arbejdspladser. Men det betyder jo ikke, at jeg holder fast i de sorte arbejdspladser.

Jeg synes, der skal være plads til alle, og jeg mener ikke, vi skal tryne danske virksomheder mere, end virksomhederne i øvrige bliver i Europa. Vi er i en global konkurrence på nuværende tidspunkt, og regeringen vil gerne være med til at skabe nye teknologier og nye arbejdspladser. Men jeg synes, vi skal holde os til det, vi diskuterer i dag, og ikke forholde os til, hvordan den tidligere regering drev erhvervs politik i 1990'erne.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Vi har jo på det seneste og også i dag her i salen fået bekræftet, at venstrefløjen svinger den ideologiske fane så højt, som man næsten kan. Man lader hånt om samfundsøkonomiske interesser, man lader hånt om virksomhedernes konkurrenceevne, og fastholdelse og skabelse af ganske almindelige, nye arbejdspladser ude i virksomhederne er et meget abstrakt begreb for venstrefløjen.

Kl. 13.45

For nylig afsluttede vi forhandlingerne om vandmiljøplan III her i Folketinget. Der så og hørte vi noget af det samme. Venstrefløjen fremlagde krav til vandmiljøplan III, som ville have medført, at vi havde mistet et stort milliardbeløb i valutaindtjening og ville have skabt 27.000 nye arbejdsløse. Er det tal og et scenarie, som ministeren kan bekræfte?